

[Transcript] 112 For Venskaber / ER VI BLEVET VENNER?

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, Hors Mobilselskabel Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Når vi skal optage det sidste afsnit, om det her eksperiment,
må vi sige til hjertet, der har blevet med, at vi kunne ikke blive venner.
Folk har tænkt mig at gøre det, så jeg ved ikke, hvad vi skal køre.
Kærester kommer og går.
Venskaber består.
Det har jeg i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være både
den stærkeste, skrøbliste, veste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg f.eks. både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen jeg helst vil glemme.
Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og venneforælskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast.
En slags venskabsambulance,
hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine venskaber
og måske forhåbentlig sæt blive venner undervejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jenssel.
Du lytter til 112 for venskaber.
Velkommen til.
I dag sker vi jo simpelthen noget som historisk set har været en lille smule navelpjerne for os.
Vi skal i en form for paraterapi.
Ja.
Vi går i det cirka hver anden måned eller sådan noget. Er det ikke det?
Jeg er faktisk fuldstændig. Det er mest sidde min sødsfondimelsen.
Jeg ved engang hver år, vil jeg ikke.
Jeg føler faktisk, at det er mere end to måneder.
Sådan føles det, men det tror jeg ikke.
Den ansede sommeren skal du huske på.
Ja, men okay, det kan godt være.
Så lidt halvår siden.
Det er det år siden, jeg ved det ikke.
Vi går engang om året.
En gang i mænden, da Marco siger, at vi skal.
Ja, lige præcis. Der er han sagt nu, han kommer ind, og han har ligesom...
Vi tænkte, at vi bare skulle løse dilemmaer.
Han var sådan, nej, next bigs.
Vi skal i paraterapi.
Vi skal tjekke ind.

Så det gør vi. Gleder du dig?

Ja.

Jeg glæder mig, men jeg håber ikke.

Jeg håber ikke, du sidder derover og gemmer på en lille konflikifuld hemmelighed, som du har lyst til at bringe til bordet.

Det kan jeg ikke lige så godt sige, som det er, fordi...

Jeg har på en eller anden måde bare ikke rigtig over...

Eller lyst til. Jeg synes, det går så godt.

Så vil jeg heller ikke sige mere, at Marco kommer ind.

Okay, jeg kan ikke lov noget.

Du måtte vente i spænding.

Nej, det vil det værste jeg ved.

Jeg lukker ham ind.

Marco.

Hej.

Velkommen.

Mange tak.

Det gør vi altså lidt længe siden.

Det er ved at være længe siden.

Jeg er helt vildt spændt på at høre, hvordan det går mere.

Ja.

Men på en eller anden måde, så er vi også.

Fordi det er jo ikke noget, vi snakker om.

Det er faktisk ikke nogen hemmeligheder.

Det er faktisk på en eller anden måde at lave bøglen.

Vi snakker kun om alle andre end os selv.

Vi kunne mærke, at det var dårligt, at vi snakker om det hele tiden.

Så nu er vi gået over til, at vi snakker ikke om det.

Men man kan måske også tale for lidt om det.

Altså det er i hvert fald sjovt at lave en status.

Vi har jo slet ikke evalueret på nogen måder.

Der har også været hele sommeren, hvor vi kan se hinanden og sådan noget.

Jeg har mødt for altså at se en, som sagde til mig,

kommer der i det snart til at lige lave en status på og mige af venner.

Ja, det gør vi vel på ellersespunkt.

Men nu sidder du her.

Det er jo dejligt, fordi du er blevet færdig uddannet som partierpøvet.

Det er jeg nemlig. Det er vildt fedt.

Og det fortalte du også sidst, at det er betydningsfulde relationer, som du så bliver uddannet indenfor at kunne være tørpøvet for.

Prima at få udsættet på kærlighedsrelationer,

men det kan også generaliseres til andre betydningsfulde relationer.

Det er jo bare dejligt, fordi så kan vi lige tjekke ind på vores venskab også.

Hvor skal vi starte?

[Transcript] 112 For Venskaber / ER VI BLEVET VENNER?

Jeg ved ikke, hvorfor, men jeg er lidt bange.
Jeg tror bare, jeg har gået og hygget mig nu i ro,
og vi er ikke skulle kræse i nogle overflade i så lang tid.
Nu kommer jeg udlægget af stemmen.
Hvem ved, hvad der lige pludselig...
Hvis jeg har gjort et eller andet, som du ikke har, og nu er du sådan...
Nå, nu kommer det, så kommer det.
Nej, det er det der.
Så kommer alle.
Jeg har ingen...
Nej, jeg troede, du skulle til, at jeg lige valgte at sige sådan...
Jeg har kun en ting.
Jeg har ingen, lad os tage den energi i mig overhovedet.
Der er ikke noget at tage for mit vedkommende, så du kan godt slæppe frygten.
Okay.
Det er svaret til, at i dag, jeg vil komme ind i din lille terpørbutik.
Og sådan her, vi vil bare gerne lige snakke.
Og så overleder vi ordet til dig.
Så nu er du på en eller anden måde lidt værd.
Normalt kommer par jo ind, fordi de har nogle udfordringer, de gerne vil tale om.
Så det bliver lidt anderledes.
Men jeg tænker stadig godt, at vi kan snakke om nogle ting.
Så jeg tænker måske at starte med dig i dig.
Hvordan synes du, at det går i er salation pt?
Det går godt. Jeg synes faktisk, at vi er det bedste sted, vi har været.
Jeg synes, at vi har fundet sådan en rigtig god fordeling i vores måde arbejde sammen på.
Og jeg slapper mere af i det hele på en eller anden måde.
Følger mig mere som mig selv, og kan være mere mig selv.
Inden jeg kunne i starten, hvor jeg føler, at jeg hele tiden er på på, hvad vi vil snakke om.
Skulle jeg forklare mig?
Det er jo ikke på grund af maria, men også fordi det hele blev optaget.
Vi hele tiden skulle snakke i det og sådan noget.
Nu følger jeg mere, at jeg bare kan være mig, og vise mig.
Og at det har hjulpet meget.
Vi har bare skruet ned for det, vi skal nå de her ting i det her eksperiment.
Men nu er vi bare gode kollegaer, der lige så stille kan få lov til at lære hinanden at kende.
Det synes jeg har været vejligt, og jeg synes, at det hele er blevet lidt mere kærligt og sjovt at være i.
Var det dejligt at høre?
Ja.
Er der noget særligt, som maria gør, som du er værd til deri af svenskab, og som gør, at du kan være mere dig selv nu?
Jeg tror i hvert fald, at jeg ved ikke, hvorfor jeg har haft en form for...
Jeg har jo ikke haft en frygt, men jeg tror, at i starten, der følger jeg måske, at der var en lille smule

ubalanse i vores relation i forhold til,
at jeg blev inviteret ind på det her projekt af maria, og det var sådan en marias podcast, som jeg fik lov.
Altså, det er ikke noget, du har sagt, at du har gjort. Det er bare sådan en min følelsartanker.
Og at jeg føler, at jeg skulle passe lidt på, hvor jeg trotte.
Eller jeg ville ikke gøre maria sur og igen, når jeg kender.
Jeg omtaler der hele tiden 30 personer, du sidder her, men jeg sidder og kigger på mig, og kunne jeg håbe, at det er okay.
Det har jo taget noget tid at finde ud af, at maria blev ikke sur på mig over, at jeg spørger om noget, eller siger noget.
Men du ved, at jeg har været bange for, fordi det netop var så kollegialt i langt hende vejen, at det skulle fuck op, når vi ikke ville kunne optage sammen og sådan noget.
Jeg tror bare, at i det, jeg begyndte at slappe mere af i det, fik mere ejerskab, hvor podcasten kunne mærke, at maria også heller gerne vil dele ud af det, og at dele den med mig.
Jo mere føler jeg, at vi har fået sådan en lige relation, og at det var den måde, at jeg kunne slappe mere af i den.
Og for eksempel godt til at sige, at pu'er, jeg er et sted, der nu var sygt stresset.
Kan vi måske godt tænke på denne måde, at så opdage maria rigtig god til at gribe mig i det.
Og ikke sige, det skal alle bare være sådan, som jeg kunne have været bange for, ikke, at det er sket.
Men så tror jeg, at jeg har fået mere overskud til os, at være mere den energte i det.
Ja, så bring mig selv.
Og så at tage mod og give mere personligt ud for slukket mikrofoner.
Ja, godt at høre, fordi sidste gang, vi talte sammen, der talte vi jo en del om det her med at finde en balance mellem arbejdsliv og fritid.
Ja.
Så det lyder som om, at det er det, jeg har hørt at sige, at du har fundet en balance der, og du har blevet mere symmetrige i jeres relation, hvor I kender hinanden lidt bedre.
Ja, det synes jeg.
Og at jeg har sensen, at nu sender maria memes til mig, du ved, eller gifs, eller nej, hvad hedder det?
Reels og sådan noget, og det er sjovt, og jeg skriver, når jeg er steve, sidder og tiser, eller sådan.
At vi har fået den der mere sådan, at det ikke kun er arbejde, men vi faktisk også skriver sammen med,
at jeg sender nogle billeder af børn, af nogle bamser, eller du ved, altså sådan.
At det bliver mere privat, og at det forlår til at udvikle sig i et naturligt tempo.
Og at det bare er blevet meget mere afslavet og rart at være i, synes jeg.
Ja.
Dejligt at høre.
Okay.
Maria, hvad med dig? Hvordan synes du, hvordan oplever du jeres mennesker lige nu her?
Og oplever du samme balance, som I det beskriver?
Ja, jeg synes det er virkelig sjovt, altså sådan, når vi har lavet de her check-in, at høre, hvor meget vi tænker præcis de samme ting.

Det er ret sjovt, altså ret sjovt at sidde på den anden side, og at hvis det var mig, der havde startet, så havde jeg nærmest en til ens sagt de samme ting. Det er bare virkelig sjovt at høre dig, altså et ordentligt kom ud af din møn, som jeg tænker, derhjemme.

Og fedt, fordi man jo også kan gå i venskaber og spekulerer over, om man har det helt anderledes i sin vende, eller om den her vende nu tænker sådan og sådan, eller et eller andet, både i vores relation, i alle relationer, ikke?

Og så når man så hører, at det er helt det samme, så er det bare virkelig rart, fordi så føles det som om, at vi er mega meget på bølgelængde, og det er meget naturligt, og det er meget nemt i virkeligheden.

Jeg synes også helt klart, at vi er det bedste sted, vi har været overhovedet.

Både arbejdsmæssigt og vindindmæssigt.

Jeg tænkte også på det her, altså fornyligt, for et par dage siden, hvor jeg tænkte, jeg huskede så bage på en følelse af i den periode, hvor vi synes, det var svært, og hvor vi virkelig tit blev lidt irriteret på hinanden, og klasset med nogle ting, og arbejdsmæssigt og misforstod hinanden, og hvor jeg i hvert fald tænkte,

kan jeg bare huske, at jeg tænkte, vi kommer nok ikke til at sende den her podcast i overvis.

Nu har vi dedikeret os til det her projekt,

lad os lave den til i hvert fald kontrakten udløber,

lige nu kan jeg ikke forestille mig, at jeg tænker, yes, lad os gøre det et år igen,

fordi det er hårdt, at jeg vil gerne have et fedt liv,

og jeg vil gerne gå rundt og have det godt i min hverdag.

Jeg gider ikke have ting som, at jeg har stressende, eller der er nok stressende ting.

Det her skal være hyggeligt.

Og så huskede jeg bare tilbage på den følelse, altså for et par dage siden,

og var det slet ikke den følelse, jeg har nu.

Nu synes jeg, det er vildt hyggeligt,

og da jeg skudder døren i dag, så tænker jeg over, hvor meget jeg glæder mig til, når vi skal optage.

Jeg synes, det er dejligt.

Jeg synes, det er et afbryk fra alt muligt andet.

Jeg synes virkelig, det er en pause i mange andre ting,

som kan være nederen og stressende, og så er det sådan...

Men så skal jeg i hvert fald optage mig i det, og det er for en hyggeligt.

Så kan vi lige få snakket, og lige drække en kaffe.

Jeg går altid herfra med en god følelse,

hvor vi nogle gange har optaget, hvor vi gået frem med en tung følelse,

og vi er trætte, og vi har brugt en masse energi.

Og sådan har det bare ikke mere, jeg har det omvendt.

Og jeg har meget mere en følelse af,

hvis der er nogen, der vil købe den her podcast.

Så vil jeg rigtig gerne blive ved med at lave den.

Den følelse, jeg har nu,

jeg har virkelig tænkt over, at vi kunne være rigtig gode kolleger.
Altså, jeg tror, vi kunne hjælpe hinanden på mange måder,
fordi jeg synes, vi har fundet en god måde at arbejde sammen på,
som også er omsorgsfuldt over for hinanden,
og det er der så lidt af i arbejdsmarkedet.
Og jeg synes, vi er sådan en stærk duo,
fordi vi passer på hinanden,
men vi er også gode til at få produceret og lave nogle ting,
som vi synes er vigtige at kaste indenfor,
og vi har det hyggeligt imens,
men vi synes heller ikke, at arbejdet vinder overalt.
Altså, for eksempel, som du siger,
hvis du sådan, er stresset, så trumfer det det.
Altså, selvfølgelig skal vi forlade vores ting,
men jeg har det også 100% sådan,
hvis der er en af Øster på et tidspunkt,
og der er nogen, som siger,
jeg er simpelthen for stresset i denne her uge til at optage,
så må vi jo springe en uge over.
Altså, hvad er det ikke?
Det vigtigste er, at vi har det godt.
Og venskæbsmæssigt,
der har jeg det bare på samme måde,
at jeg troede, at jeg sagde sidst,
at jeg havde haft brug for at fra Ida,
og mærke sådan,
vil du også denne her relation?
For jeg havde taget det først inden til et tviv,
og sagt,
jeg synes, du ser ud til at være en person,
som er en nice vinde.
Jeg kunne godt tænke mig at være vinder med dig,
uden at overhovedet kende dig,
men det, jeg ser,
ser jeg endnu mest potentiale i.
Og der havde jeg brug for,
ligesom at få den anden højtrækning tilbage, som sagde,
sådan har jeg det også med dig.
Og det kan jeg meget mere mærke,
det er hvor vi er nu,
at du rækker ud til mig,
du tager initiativ,
du spørger om, vi skal se,
du prøver at lægge planer,

du er tit mere initiativ,
rige end jeg er, hvor det var meget mig,
der i starten, jeg fulgte,
jeg tog initiativ hele tiden.
Og nu synes jeg,
hvis det ikke er lige så,
det er i hvert fald dig, der er mest.
Og du skal jo rigtig mange søde,
sjov ting,
og jeg elsker at skrive med dig,
jeg bliver glad af det.
Jeg synes, det er hyggeligt,
jeg tænker tit på dig også,
og netop,
ej, det skal jeg lige sige til et af det,
jeg synes, det er sjovt.
Så er alt jeg altså,
jeg synes, det er meget nemt,
med turligt at gå helt klart,
den rigtige vej.
Hvor er det fint at høre?
Og det lyder som om,
du kan spejle dig i rigtig mange af de ting,
som Ida sagde,
og at I kan få det til at gå op i en højere enhed.
Jeg skulle faktisk til at spørge dig,
ind til det med forventningerne,
for jeg kan godt huske,
vi talte om det sidste gang,
at du måske havde en følelse af,
at du havde brændt dig,
en lille smule panelerne,
og lige træk dig lidt igen,
for at give plads til noget initiativ,
den anden,
fra den anden side.
Det er rigtigt.
Sådan havde jeg det der sidste.
Der var jeg sådan...
Nu gik jeg lige og troede,
at vi var blevet venner,
på to sekunder,
og så sagde Ida,
vi er ikke venner i nu.

Og så tænkte jeg,
okay,
så træk jeg mig bare lidt tilbage,
og så sagde jeg,
hvad hun gør herfra.
Akke det ikke?
Og jeg var lidt dejligt at høre,
at I også har fået en lidt mere forståelse
for hinands behov,
og hvad I har,
altså sådan,
hvad I kan alt måske have brug for,
i et venskab.
Korrekt?
Ja, det synes jeg.
Ja.
Det synes jeg, vi har.
Jeg synes i hvert fald også,
at det er sjovt at høre,
som du sagde før,
at du gået hjem og tænkte,
det er ikke sikkert,
vi skal blive med at lave denne podcast.
Fordi det var virkelig også.
Det har jeg også kunne gerne kende meget,
og jeg har snakket med min kæreste,
og nogle af mine venner,
nogle gange,
men jeg ved ikke,
om vi ender med,
egentlig at komme frem til,
når vi skal optage det sidste afsnit,
da vi skal være sådan,
om det her eksperiment,
der må vi jo så sige,
til jeg er et eller andet lydede mand,
at vi kunne ikke blive venner.
Nej.
Altså, det var lidt sådan,
og folk var sådan,
har du tænkt dig at gøre det,
så var jeg sådan,
det ved jeg ikke,
jeg ved ikke, hvad vi skal køre,

men vi føler ikke,
at vi forstår hinanden,
jeg føler ikke,
at vi taler helt sammen,
språ,
at vi kan give plads til hinanden,
og du ved,
eller sådan,
og så er det som om,
at der lige fuldstændig bare skete et eller andet,
som,
jeg ikke rigtig ved,
hvornår har startet,
eller hvordan er opstået,
om det faktisk var sådan,
som sommeren,
hænder råd,
altså sådan,
at der var mindre arbejde,
og vi havde mere at tænke til,
og skrive,
og sånne hinanden lidt,
og sådan noget,
men at netop nu,
når folk så spørger,
også,
om vi er blød venner,
altså, der er tit,
nogle stive folk,
der kommer over os nærmest.
Æ, så er venneren nu,
og sådan noget,
hvor jeg er sådan,
ja, nu er vi venner,
og hold så din gæft mand.
Ej, men det er sådan,
der er fulde folk,
der er så anhängelige,
og hodet Ægte venner også,
der er sådan,
ja,
men hvor jeg også kan mærke,
at jeg mener det nu,
hvor jeg måske før i tiden,

havde lyst til at sige,
ja, fordi jeg var sådan,
folk skal ikke rent rundt,
og snik snakke i kronerne,
men nu er jeg sådan,
ja, det synes jeg, vi er.
Og nu har jeg også meget mere,
altså sådan,
kærlighed til projektet,
og synes, at det er hyggeligt,
at ret og være i.
Men jeg synes egentlig også,
det er ret befrin,
at vi begge tog afsiddet her nu,
og sige,
at vi faktisk var sådan,
fuck, hvad fuck,
men det er så sygt,
jeg har jo haft samtalen også med Pelle,
altså om det sidste afsnit,
hvor han var sådan,
men det bliver også et godt afsnit,
altså,
du ved skat, det er fint,
så du fik ikke en ny veninde,
men det bliver et super sidste afsnit,
så kan jo sige,
alle kan ikke blive venner,
vi kan ikke blive venner,
og så er det super,
altså det er jo også fint,
det er jo også, altså,
en succes på eksperimentet,
på en eller anden måde.
Hvor folk godt vil lytte til,
det er han vinder, altså.
Det har der et download,
det er sådan,
det er det, der er plads i på en måde,
i måde at I må komme og sige,
I ikke kunne blive venner.
Det er Babyshow-afsnittet,
alle vil der lytte til det.
Der drar man.

Ja.

Men jeg synes også, det er meget sine,
at I kan tale så åbent om det nu,
jeg mener, det vidner jo også om,
at I er blevet lidt mere til det,
at du for eksempel siger,
ja man,
jeg var ikke sikker på,
om vi skulle optage,
en sæson til, ikke?
Hvervalt rigtig befringende for mig,
at du siger det nu,
fordi jeg synes, at det er egentlig ret, ret og få det ud,
nu kan man jo grine,
det er på en eller anden måde,
og så er vi også, at vi har været enige om,
i det mindste,
hvor vi var,
altså det føles ret,
at vi begge to,
så har gået rundt og været sådan,
lidt specielt.

Ja.

Og at det nu,
så føles også mere,
altså sådan,
altså kan man have stå på,
hvad hinanden siger nu.
Fulstændig, og jeg tror,
det er jo meget grunden,
så at jeg,
sådan, kan sige det meget nemt i dag,
uden at det er sådan,
nu siger jeg det.
Det er jo fordi,
at jeg ikke har det sådan mere.
Hvorfor?
Fordi det ville jo være forsvært at sige imens,
altså det er forsvært at sige,
mens man går og har de overvejelse,
fordi,
hvad hvis det sætter sig fast i os på en eller anden måde?
Altså det ville jeg være bange for,
hvad hvis,

når det første sagt højt,
at så kan vi ikke tage det tilbage,
så går vi hele tiden over bange for,
at den anden er ved at bakke ud af projektet,
og det giver en usikkerhed.
Det er lidt ligesom,
hvis man går over overvejere,
og slår op med sin kæreste,
så vil jeg nok heller ikke sige det,
mens jeg går overvejere,
altså jeg skal virkelig tænke over det,
for ellers gør jeg ham jo ret så slent.
Og så kan man i stedet for,
bare prøve at arbejde på det,
imens, og det synes jeg,
det er vi har brugt tiden på.
Altså,
at vi bare har prøvet at være nice over for hinanden,
og være os selv,
og slip lidt nogle,
sådan en paraderer,
og jeg synes i hvert fald,
der er jo så to ting,
som har betyttet meget for mig.
Det ene, det er det,
du siger med,
at du har taget mere ansvar for projektet,
det har betyttet vildt meget for mig,
at jeg sådan her kunne mærke,
det er ikke min podcast,
og jeg skal ikke længere give dig opgaver.
Og det synes jeg også var,
at noget der sådan fuckede det lidt op for os,
at det var meget sådan,
så spurgte du,
hvad skal vi gøre her,
eller hvor når er det,
vi skal gøre det her,
og så skulle jeg ligesom sige,
det er den dag jeg tog,
og det er klokken det,
og du skal huske os noget,
og så får jeg sådan en slags chef-rulle,
eller sådan en uddeligerings-rulle,

hvor nu er det meget mere lige.
Ja, det var det med asymmetrien,
som du beskriver for.
Altså hvor Ida tager jo bare,
nu tager du bare en teativ til alt selv,
og gør det,
og du siger jo også sådan,
hey, kan du lige nå og se på det her,
og sådan så det begge var i rundt,
nu er det et samarbejde.
Og det tror jeg også bare den her tid,
og jeg ved heller ikke præcis,
hvad det er, der har gjort det,
men har også gjort,
at jeg,
at mit billede er der,
eller sådan,
jeg føler, jeg kender dig meget bedre,
hvor jeg,
at jeg tror jeg,
jeg tror, at først,
så troede jeg,
du var på en bestemt måde.
Inden jeg hovedkendte dig,
så ladet vi hinanden at kende,
så blev vi i et taget på hinanden,
så troede jeg, du var på en anden måde,
mere irriterende.
Og så,
og så har vi ladet hinanden,
endnu mere at kende,
og nu føler jeg sådan,
at jeg har et tredje billede af,
hvem du er,
som sikkert jo vil få tusind flere lag,
jo mere, jeg lader dig kende,
men hver gang er det blevet nye lag,
der er blevet lagt på det menneske,
og det kan jeg rigtig godt lide.
Altså det,
det giver bare sådan en dybde på en anden måde.
Men hvad tjener den,
den,
jeg er, eller den,

du føler, du ser nu,
så den allerførste?
Ja, det tror jeg måske er lettere.
Altså lever det op til det, eller hvad?
Ja, den er måske mere,
den er i hvert fald helt klart mere,
det er over af,
end nummer to.
Var det jo også bare,
altså relaterer bare det, du siger med,
at altså det tager jo noget tid at smide paraderne,
jeg mener,
så vil jeg huske,
så havde I heller ikke
kendt hinanden i sådan en lang tid,
så det ville jo også kræve enormt meget,
og skulle være sårbar så tidligt i en relation.
Jeg har jo en lille
forhåbning om, at hvis,
eller når, skulle jeg til at sige,
der opstår en konflikt,
er de når et sted hen,
hvor,
at vi også kan tale om nogle af de der konflikter der.
Og være sårbar med det.
Men det tror jeg sagtens også, vi ville kunne.
Altså jeg synes, det er jo i hvert fald noget,
vi sådan har vist,
hinanden, at vi kan faktisk godt snakke om de der konflikter,
der kan mord på den anden side,
uden at gå og blive ved med at være irriteret,
eller suger, eller skuffet, eller noget.
Vi har rimelig meget picture indstilling,
til at vi skal snakke om tingene,
og få dem ud af verden,
og komme videre.
Men jeg tror også, at der er måske bare opstår færre,
altså vi har jo haft
forskellige små knidninger og sådan noget,
og så egentlig den der rigtige konflikt,
vi lige så mås to,
for at åbne mikrofonen, eller hvad man siger.
Men jeg tror, der er jo færre af de små ting,
så hvis vi skulle tage fat i et eller andet,

næste gang, vi skal lave det her,
så kræver det jo også, at der faktisk vil opstå en sådan ægte.
Altså føler jeg,
altså så skulle der ikke have fucket op.
Okay, lige her til sidst,
så tænker jeg måske,
lige at spørge,
har jeg nogle særlige ønsker for,
hvilken retning jeg godt kunne tænke,
at jeg i relationen går i for fremtiden?
Vi fortsætter på den her måde,
vi gør lige nu,
for det går bare egentlig en virkelig dejlig, rolig,
naturlig retning.
Men jeg synes, det er fedt at møde hendens
mennesker.
Det synes jeg, jeg giver netop de næste,
kan jeg fortsætte med at give de næste lag,
addybte det og den næste forståelse af,
hvem hendanden er, når man ser hendanden
i relationen.
Med andre mennesker ens liv.
Når jeg ser Ida sammen med Julian,
eller jeg også stod til gode og møde Simon,
og mange af hendandens venner,
det glæder jeg mig til, at vi ser hendanden
mere i fællesskaber.
Sådan så, at vi ikke er sådan,
vores venskab ikke sådan en ø,
som er helt
uintegreret i hendandens liv.
Men, at vi bliver mere
flydende del af hendandens liv,
ligesom min andre venner i hvert fald,
er hvor de blænder ind
i flere relationer og flere fællesskaber.
Det kunne jeg godt tænke mig.
Ja.
Og Ida?
Ej, Maja, det er sådan at følge, at jeg har en flue,
der bare flyver rundt ind i hovedet lige nu,
og ikke nogle tanker.
Fordi jeg sidder og ser en film til alt,
hvad du siger på Ria, inden i hovedet, kører den.

Hvad hedder det?

Jamen, det tror jeg, jeg er meget inde i,
først og fremmest, at det er jo helt klart,
altså, et udviklings
step, eller hvad man siger, som
også er sjovt, og som jeg er nysgerrig på,
og som jeg glæder mig til,
og som jeg føler, at man kan skabe mange
sjovre, mindre øjeblikke,
og jeg tror altså,

jeg tænker meget på det, som du engang sagde, Marie,
Pelle, eller dig, havde læst et sted.

Det er der med, at man jo ikke bliver vennerst,
når man bliver venner med bare at sidde og tale om hinanden,
men når man skal ud og skabe nogle mindre sammen,
som gør, at man ligesom har noget at bygge op omkring,
eller bygge medrik.

Og det tror jeg også bare, at det, jeg glæder mig til,
og som jeg føler, at der også er lagt lidt i kakkelovnen,
til allerede med, for eksempel, at vi har aftalt at tage et event sammen,
også med Pelle, for eksempel.

Og så mener dine venner, at vi har så sødt med,
at tage mig med til os.

Så er det jo ved den slags ting,
glæder jeg mig til, at vi skal ud og være sammen,
og sådan der grine,
snise lidt, sådan snik snakke,
og drikke vin, og sådan noget,
uden at skulle, så nødvendigvis,
tale særligt meget om vores arbejde i hvert fald,
men at det netop mere oplever den der private
ting, som vi bygger videre på,
og jeg tror bare, at det er det, jeg glæder mig til at bygge,
sådan mindre op sammen på en eller anden måde.

Ja, klar. Og opdage nye sider i hende.

Og komme ud fra studiet også, ikke?

Ja. Og så sådan, kom ud og se hvordan vi navigerer,
når vi er, altså, ude, det synes jeg altid er sjovt.

Fordi vi jo er meget i den her studiebobbel.

Så går det godt her, og det går godt på telefonen,
men det er jo stadig meget der,
det mest er, vores tid bliver brugt, ikke?

Eller på en kanstning nede i Købbyen,
inden vi skal optage, eller sådan noget.

[Transcript] 112 For Venskaber / ER VI BLEVET VENNER?

Ja, ja. Så det bliver spændende at se,
hvad der sker, når det er i oplevelse hinanden i nogle kontekster,
med kærester, med andre venner, måske med familie også.
Ja, min børn, for eksempel.
Nemlig? Ja.
Jeg har ikke faktisk...
Du har mødt Bobby, den var helt lille.
Han har fået at blive hjem på sofaen på et tidspunkt,
og se guldgris eller... Ej, små kartoffler.
Og der er det ikke.
Ej, jeg var helt hjertet på et skud.
Små kartoffler.
Det er det, jeg drejer mig til.
Jeg har ikke en program, som Maria Søndgok kan lide at se.
Små kartoffler! Ja.
Ja.
Nå.
Små kartoffler, små kartoffler, små kartoffler, små kartoffler, små kartoffler, små kartoffler.
Små kartoffler!
Det er super.
Det er jo... Altså, så nemt er det, at jeg laver børnesangen i dag.
Ej, du kan godt bære sangen.
Du har en meget behagelig stemme.
Men du kan godt bære små kartoffler.
Ja.
Ej, men det lyder som om, at det går rigtig godt mellem jeg lige nu og her,
og der er en spændende, stadig udviklingsprocess i gang i jeres venskab.
Og jeg glæder mig til at følge med i, hvad der ellers kommer til at ske.
Jeg tror, jeg kan vil pille mere ved det venskab, for nu.
Nej, jeg troede, at det har godt, at jeg ikke har blevet pillet for meget i.
Men det var faktisk godt, at vi tog den her lige vel, synes jeg, at det var rart.
Ja, ja, det synes jeg også.
Så det var godt.
Det er dejligt at vide, at vi har det på samme måde.
Ja.
Så er det dilemma-tid.
Spændte jeg.
Gleder jeg mig?
Ja.
Vi har valgt tre dilemmaer, som vi har fået ind, og tre helt forskellige dilemmaer.
Skal jeg læse det først op?
Yes.
Det føles som et trækansstrame.
Min veninde væmmer rigtig gerne, men hun føler sig udenfor.

Jeg tror, der ligger nogle gemte trauma bag, hvilket vi alle har.
Jeg er typen, der tager mig meget af min venner, og hvis du har det svært, er jeg der 200 %.
Min veninde, lad os kalde hende veninden et, står midt i et breakup.
Alt blev røde væk under hende, og jeg var bekymret for hende.
Jeg har inviteret hende med på en færge, fordi der var én plads i huset, sommerhuset, som ikke er mit.
Jeg tænkte, at hun har gået af sol, og jeg var ret bekymret for hendes mentale.
Min veninde to bliver utrolig ked af det, over, at jeg ikke har spurgt hende om hun også vil med.
Jeg tror, hun føler, vi er en pakkelysning, altså en trækløver.
Jeg havde ikke min veninde to i tankerne, og var så bekymret for veninde et.
Vi var nok kommet til at tricke hende, og jeg har oplevet den kolde skulder og en ændring i hendes adfærd.
Hun har holdt mig ud i strakt ar, måske for ikke at blive såret.
Jeg selv er dårlig til at fejte ting indunder guldseppet.
Så jeg flæpper lidt ud på et tidspunkt, og føler faktisk, at hun giver mig tilbage.
Altså, hun straffer mig bevidst ved at give mig en følelse af og blive valgt fra.
Mest, fordi hun ikke har svaret mig i et stykke tid, når jeg skriver til hende, og hun er kold, når jeg rækker ud.
Jeg hader, når man ikke tager tingene op, og dermed giver plads til begge følelser, og ikke kun den ene part.
Hun ønskede, at jeg fremmede rettet fortalte, hvis jeg skulle på ferie med venin 1.
Jeg er spontan og elsker frihed. Det bliver alt for kontrollerende for mig.
Jeg har sagt undskyld for, at jeg flæbede ud.
Men jeg kan mærke, at hvis vi ikke fortalte om det, så kommer jeg ikke til at vælge hende til.
Det ved jeg vil gøre hende ked af det. Jeg ønsker, vi kan tale om tingene, og at alle veniner kan ses uden at spørge om lov først.
Hvordan tager man noget op med en veninne, der vil virke?
Hvordan tager man noget op med en veninne, der vil virke stærk, og end os denne ikke tager tale så meget om sine sårbarheder?
Det gør faktisk undt at tænke på at vælge hende fra, og jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre.
Jeg har fået et dilemma fra en af en fasonen, som jeg føler måske ikke kunne være den tredje veninne.
Eller hvad siger man? Den veninne føler, at hun bliver holdt udenfor.
Fordi jeg har fået et dilemma her, hvor der står, vi er en trækløver for efter skolen.
To tager på ferie alene sammen. Skal jeg sige, at jeg er ked af det eller ej?
Ja, det er virkelig sjovt.
Det kan jo sagtens være, at det er en helt anden trækløver, som oplever samme situation.
Men når vi ikke er andet, så viser det jo bare, at det er genkendeligt.
Og jeg tror lige meget ved, at man kan genkende denne følelse af at være en trækløver, som på en eller anden måde bare er et mærkeligt tal at være.
Det er det, man siger.
Eller nogen tror, at det er en trækløver, mens andre i gruppen ikke tænker det.
Jeg mener også, at hun skriver også i beskeden, at hun føler, at det er en trækløver.
Tror hun føler, at vi er en pakkelsning, slags en trækløver?
Yes.

Ja, det endrer jo faktisk godt observeret.

Fordi det endrer jo godt nok ret meget på, at der er en, der føler, at de alle tre hænger mere sammen, end der skriver indgår.

Jeg tror i hvert fald, at vi kan koncentrere, at de alle tre veninder, de ses tit, de tre.

Men denne her veninen har en følelse af, at alle må ses indbyrdes som de vil, og at alle har selvsændig relationer.

Og at det er der ikke på nogen måde noget problem i.

Og denne her tredje veninen føler, at de er en pakkeløsning. Det er i hvert fald sådan, som Hinders skriver ind, ser det ikke?

Ja, nemlig. Så det lyder i hvert fald som om, at de ser relationerne lidt på forskellige måder.

Eller relation nødn på forskellige måder.

Men noget, der også er i hendes spørgsmål, det er det her med.

Det virker som om hun føler sig ret magtesløs over ikke at kunne få denne veninen i tale.

Ja, hun vil rigtig gerne have hende i tale, og hun er lidt træt af, at hun ikke rigtig responderer.

Eller siger noget, eller?

Ja, hun siger, at hun har paraden op, og hun har et skjoldt op, og hun vil ikke tale om sin sårbarhed.

Ja, præcis.

Og så siger hun også det her med, at hun gør det for at straffe mig.

Ja.

Og så bliver jeg nysgøj på, om det i virkeligheden er, fordi hun er bange for at tage konfrontationen, og det ikke handler nødvendigvis om, at hun forsøger at gøre noget mod hende.

Men at det i virkeligheden handler om, at hun forsøger at undgå, og overleve,

og blive konfronterede med de følelser, det skaber i hende, at hun er blevet fra valgt.

Det er også ofte det, jeg ser i Partia Pin, at der er en, der er tilbage, trækker, og en, der er opsøger.

Og jo mere personen opsøger, ved man ofte, ser i den negativ mønster, at jo mere ved den anden trækker sig.

Hvis de er til den, der trækker sig, og jo mere de trækker sig, jo mere vil den anden opsøge.

Ja, og jeg tænker i hvert fald, at det giver rigtig gode mening i forhold til det der med, at du siger, at hun måske er bange for at tage konfrontationen, og bange for, hvad der vil ske, hvis der bliver åbnet op for det,

fordi hun jo i forvejen netop føler sig fra valgt, hende der ikke er kommet med på en fjern.

Altså man sidder og føler sig lidt som underhånden i relationen,

den som ikke er lige så velkommen i fællesskabet, som de to andre.

Og hvis hun i forvejen ser dem som en trækklover, og ser dem som hendes to bedste veninder,

og som en pakkeløsning, og lige er blevet bekræftet i, at det gør de to andre måske ikke,

men har nok i hinanden, og måske nogen andre, eller hvad ved jeg.

Så forstår jeg godt, hvis hun er rigtig såret og meget bange for, at de kunne finde på at helt opslå hånden af hende.

Og derfor vil man ikke være til besvær, derfor vil man ikke konfrontere, derfor vil man ikke fortælle om sine følelser,

måske fordi, at man er så bange for, at der ikke er plads til dem, hvis man i forvejen engang kan komme i sommerhus.

Og man kan også sige, der er jo heller ikke rigtig plads til dem, når det er så meget.

Fordi hende, der skriver af hende, hun siger, det bliver simpelthen for kontrollerende for mig,

hvis jeg skulle gå hen, og du ved at sige, før jeg tager på ferie med vores veninde, og jeg skal advare hende, eller jeg skal fortælle, når vi skal ses alene, det bliver for kontrollerende, det kan jeg ikke.

Hun afviser det allerede med det samme i stedet for at tage imod den hunds udregning, det er jo også, at den her veninde åbenbart har fortalt hende.

Det kunne være dejligt, hvis du en anden gang sagde, hvis I skal på ferie sammen alene.

Jeg har faktisk altså et uvidstående overfor, at der så bliver sagt, at hun ikke vil tale om det, eller har bare raderne op, fordi det lyder jo så meget, at man faktisk har sat sig selv i et sårbart sted, hende der ikke er blevet inviteret med, og har sagt på den ene eller anden måde i hvert fald.

Jeg vil egentlig godt have været med, men en anden gang vil I så ikke være sød at sige, hvis I planlægger at tage på en ferie eller et eller andet, fordi det, jeg føler mig ikke sikker.

Altså det må hun jo have sagt, og det synes jeg, der allerede virker som et ret sårbart sted, at sætte sig selv hen.

Helvildt.

Altså og hvis man ikke kan se det hvilket, at det virker lidt som om, at hende der har skrevet ind, ikke vi jo ikke rigtig kan, så skal man måske også sætte lidt indad i det.

Og jeg er helt med på, at hun virker som en sindssyg nice veninde.

Hun tager initiativ til hende den anden veninde, som jeg kedder af det, og hun tænker på hende, og hun er der fra hende, men derfor så er det jo stadig også vigtigt at tænke på de dynamikker, man har som en gruppe.

Altså igen, jeg tror jeg var, jeg kan kun tænke på mine egne relationer, hvor vi grupper og veninder alle sammen,

sådan nærmest lige meget med hinanden alle sammen.

At der var jeg, skulle nok også blive kæd af det, hvis tre af dem var taget af sted på ferie, og havde været sådan, der er en her, der er kæd af det, vi to, der tager os af hende.

Også, at der ikke var nogen, der havde sagt til mig, også selvom det ikke handler om mig, men jeg har stadig været sådan, har jeg gjort noget forkert, har jeg lavet optrætning til noget, at der er nogen her, der har et problem med mig, hvorfor må jeg ikke også være der for vores veninde.

Og hvis de så havde spist mig af med sådan, du kontrollerende,

jeg kan lige være spontan, eller sådan, så tror jeg, jeg havde været sådan et, det ved jeg som en dårlig ontskyldning,

det ved jeg som om du virkelig havde prøvet at få mig på afstand,

og det havde været at iske bygge videre på jeres relationer uden mig.

Jeg synes virkelig, det er rigtigt også, det du siger med, at så spontan er der heller ikke nogen, der er.

Altså det er jo fuldstændig ligesom, hvis du, altså alle mulige andre forplikkelser du har, at du selvfølgelig siger til dit arbejde, hvis du skyder rejse,

eller du måske lige siger til dine forældre, hvis du forsvinder i en uge,

eller at du har jo selvfølgelig nogen forplikkelse over for nogle mennesker i dit liv, som regner med dig,

og hvor du lige tjekker ind, og der er det altså helt fint at skrive hende på listen,

det synes jeg faktisk, at det mindste, man kan gøre,

jeg synes ikke, at hun bærer om sig lidt meget, at hun bare skal have dig ved i virkeligheden,

så synes jeg faktisk, at man skulle tilbyde hende og komme med,
eller man skulle sige, der er kun én plads tilbage i det her sommerhus,
hende her er sindssygt ked af det på grund af hjertesår,
jeg tror, hun trænger til noget sol og havvand,
jeg vil sygt gerne have dig med, men der er kun én plads,
så nu spørger jeg hende lige,
jeg håber, jeg er cool med dig,
ja, så hun er en del af den processor forstår,
der er ikke flere pladser, altså så noget forstår man jo også meget bedre,
og hvis der havde været en plads mere, så siger hun af valghommen,
altså det vil jeg helt klart sige, og jeg tror altså, når jeg lytter til spørgsmålet,
så tænker jeg, hvem identificerer jeg mig umiddelbart med,
altså tit når man hører sådan en spørgsmål, så føler man,
at man enten er den ene eller den anden eller den tredje person i det dilemma,
og den første, jeg føler mig som er helt klart hende, der er blevet efterlagt derhjemme,
og det tror jeg, at fordi, hvis man siger, hvem af de her mennesker,
står i en styrkeposition, og hvem af de her mennesker, står i en svag position.
Ja, så det er lidt, der er to, der står sammen, og hun står, det er alligevel.
Hjertedat, det er jo ikke hende, der inviterer hjertesorgsvenin med,
hende der inviterer, hende der skriver ind, hun står jo ikke i en svær situation,
hun er ikke blevet holdt ud, og hun er heller ikke hjertesorg.
Hun har bare inviteret en veninde med og har været en god veninde over for henden,
men hun står ikke i en svær situation, som er kompleks eller noget,
altså det eneste hun gerne vil have, det er frihed, og det har hun også, altså i sit liv,
det er jo ikke sådan, at hun aldrig nogensinde måske denne her veninde alene,
hun vil bare gerne have, at der er en kommunikation omkring det.
Jeg synes i hvert fald, at hvis man skal rundt lidt af, så er det vigtigt,
at inddrage, når man her, altså jeg kan godt høre hun selvfølgelig med ordlyden,
jeg tror, at hun tror, at vi er en pakkelsning eller en træklover,
allerede der tager afstand fra, at de skulle være det, men der er jo så,
lige vel opstået noget, som også de lemmer nok til, at hun skriver det ind til os,
og at der sidder en person, der 100% føler, at de er en pakkelsning.
Allerede der, er der jo en eller anden form for ubalanse i deres relation,
hvis den en føler, at de er bedre venner, end den anden, gør, som man må også,
følger hende, der har skrevet ind, først og frem, man skal se indad og være sådan,
har jeg egentlig lyst til at rykke mig fra denne her person,
og skyder jeg skylden over på hende, gør jeg hende til det kompliceret i mine egne følelser,
for jeg har en grund til, at jeg ikke rigtig glæder, hvad vi nænner mig ind med her.
Altså fordi det synes jeg bare, at det lukter lidt af, at hun bruger det,
at hun vil have frihed, og at hun synes den anden, er nærmest lidt kontrollerende,
og vil have de her ting at vide, og det er irriterende,
og hun tror, at vi er en pakkelsning, men det er vi ikke.
Det virker jeg, at jeg ikke er som om, at hun har den samme omsorg over for den venindens følelser,
som hun har over for den veninde, der har hjertesorg.

Og det synes jeg, det er færre, altså det sådan kan det jo være, og det kan godt være, at der er nogle ting, som, men jeg tror bare, hvis jeg var hende, ville jeg tænke, hvorfor har jeg det sådan? Er der sket noget? Har vi rykket os fra hinanden? Fordi jeg går også og er irriteret på hende, og jeg har ikke spurgt nogenvæld med i sommerhus, fordi jeg kan godt, når du siger det, at man identificerer sig. Jeg kan faktisk godt identificere mig med hende, der har skrevet ind. Jeg er jo tidsning, der inviterer folk, og nogle gange kan det godt være, at jeg lige skal klemme ballerne lidt ekstra sammen, for at huske at skrive til den sidste af pigerne, som jeg egentlig synes har været irriterende, eller som jeg synes var røvsyst, synes vi holdt noget. Men det er ikke jorden, hvis jeg ikke inviterer hende, bare fordi jeg lige har et lille hånd i siden på hende nu. Men så skal jeg i hvert fald tænke med mig selv, hvorfor er det sådan, og så må jeg tage den med hende, og så må jeg inviterer hende bagefter. Fordi det er det der, man kan blive lidt, at jeg skal bare snemme op den her personligt ud til siden, og så tager vi bare stedet, og så siger jeg, at bagefter hun var besværligt, fordi hun ved at tænke videre, hvad jeg vil have for at hede. Så jeg vil i hvert fald, hvis jeg var hende, der har skrevet ind, være sådan, hvad er det måske virkeligheden, der handler om? Er det det her trickens drammer, eller er det mig, der skupper den her person lidt fremme, ser spøgelse, eller du ved, at i virkeligheden måske jeg bruger for lige at sætte mig ned og tage en snak med hende? Er det mig, der har paraderne op i virkeligheden? Ja. Men samtidig ser jeg også en intention fra lyddøren om at få det fikset, fordi hun, det som sier, jeg har prøvet at sige undskyldt, og hun bliver tricket og frustreret af, at der ikke kommer nogle respons tilbage. Så på den anden side lyder det alligevel til, at hun har et ønske om at løse det. Ja, hun har et ønske om at løse det, men hun forslår ligesom også, lige nu er mine løsninger vel hende fra. Altså hun overvejer at sløre og blød det som om. Og det kan måske også være et udtryk for en magtesløshed, fordi hun ikke ved, hvordan hun skal få hende i tale. Ja. Men det er også derfor, jeg føler, at måske i virkeligheden er der noget, der er lidt større. Altså fordi det er fint nok at sidde og sige undskyld for, at man ikke er inviteret med i sommerhus. Men hvis veninde, der ikke er blevet inviteret med, ikke responderer så det måske, fordi der er noget, der er lidt større. Altså, at der er nogle kuer på tråden, som de måske skal have snakket om, som ikke kun handler om nejden at komme med i sommerhus, eller ej. Men måske er de været irriteret på hinanden en længere periode, eller hvad ved jeg? Har jeg i hvert fald selv erfaringer med, at det, der er grundsten for at tænke noget derude,

hvor jeg lige pludselig ikke har lyst til at inviterere nogen med i sommerhus, som egentlig nok skulle have været med, eller hvad ved jeg?

Ja.

Men hun siger jo også, at det gør hende kæder af det, at jeg tænkte på, at hun ikke skal være veninde med hende, så den er jo kompleks.

Men jeg vil i hvert fald forudslog sætte dig ned og sige, at måske starten er noget i mødkommed.

Ja, at være og sige start med omsorg, fordi det kan du virkelig roligt gøre, og sige, at jeg forstår godt, at du blev kæd af, at vi ikke sagde til dig, vi tog i sommerhus.

Og jo mere hun prøver at få hinne et tale,

jo mere vil hun højsensynlig også trække sig den her veninde.

Og jo mere veninde trækker sig ved hun højsensynlig forsøge og opsøge hende, fordi hun bliver frustreret over, at hun ikke kan få hinne et tale.

Men hvordan får hun hinne så et tale, føler du?

Netop via omsorg, netop ved, at hun bliver lidt mere blød og mildt,

og smider forsvejet og giver hende plads til at snakke,

fordi hun står jo nemlig i en meget sårbar position,

hvor hun er alene, og det er hende, der ikke er blevet inviteret med.

Den der to måde en skal man altså bare heller ikke underkende.

Det er en ret powerful følelse, som jo bare sidder i en,

at når man i er to, og jeg har en, det er der bare en markbalanse, som er behagelige.

Og det er hende, der på en eller anden måde er blevet ekskluderet,

og måske ikke har fået indfrit sine forventninger til, hvad den relation var.

Ja, og jeg kan også godt se det fra personens side, som har inviteret i sommerhus,

hvis vi lige skal rundt af, men altså det der med,

hun har gjort så umage, hun har gjort noget rigtig godt fra en af sine veninder,

hun har været derfor hende, og du ved brugt energi på det,

og så sidder der en ud på siddelen, og sådan der, hey, hvad med mig,

jeg vil også med, at du har glemt mig.

Altså, og så kan jeg godt sætte mig ind i, at man bliver lidt irriteret særligt,

hvis man måske var det i forvejen, ville jeg være vel godt kender til.

Og sådan der undskyld, men alt handler ikke om dig her,

har du ikke set vores en innerkede af det, og jeg bruger energiresurser og krafter på,

prøv at trøst hende, og kan du ikke bare lade mig passe hos venanden og sådan noget,

altså jeg kan godt sætte mig ind i, at man bliver irriteret,

og at man er sådan, fuck, du kræver meget af mig, og hvorfor skal du,

er du en baby eller hvad, altså sådan,

men jeg kan bare også rigtig godt sætte mig ind i, at være den veninde,

der ikke har kommet med i de sommerhås,

og sidde og være ked af, at der de pludselig er to,

man troede var ens bedste veninder, ens trækligere og ens pakkelysning,

der har taget sted uden, at man fik chancen for at komme med, ikke?

Så det er jo...

Eller er man overhovedet blevet informeret om,

der er kun én klass,
Så nu tager vi lige stedet, det er jo faktisk bare det, hun har bedt om.
Ja, hende, der har skrevet ind, måtte tage tiden på,
at starte en mere omsorgsfuld snak op,
hvor der er lagt en snør ud, som er i mødekommene til at starte mødet,
og der er snørprøver her.
Jeg ved godt, at jeg har sagt undskyldt,
men jeg kan jo også godt forstå, at du er i en sårbar situation,
og jeg vil gerne sige ikke det undskyldt,
måske jeg har sagt ikke det undskyldt,
men i hvert fald åbne op for den på den der...
Konstruktiv måde at sige, hvad har du brug for,
og hvordan ser du vores venskab,
og synes du godt, at man kan tage på fjære alene,
hvis man bare snakker om det, eller hvad?
Altså, hvor går grænserne?
Jeg er en forventningsavstemning, ikke?
Som er åben.
Skal vi tage det næste dele med?
Hvad gør man, når man føler sig alene om,
og bekymrer sig om klimaet?
Når ens venner ikke deler den frygt,
når man bliver ramt af at føle sig irriterende,
og en, som ødelægger den gode stemning,
samtidig med, at man også har svær ved at forstå,
at ens relationer ikke tager klimakatastrofen alvorligt.
Jeg er jo en person, der godt kan bekymre mig om alt muligt,
og jeg kan tildels også få rigtig nøje over klimaet og jordens undergang,
og hvad skal der blive af os om mit eget forbrug,
og hvad skal jeg egentlig stille op med det,
og hvorfor kan jeg ikke blive bedre til at spare på alle ressourcer,
og du ved alt den slags.
Men jeg tror ikke, at jeg har samme,
fordi jeg er en millennial og vi er alern klimaangst,
som mange unge mennesker har,
fordi jeg jo alligevel er vokset op uden at få klimaangst banket ned i hovedet,
i mange af mine ungdomsårs, man kan sige det.
Så den angst, jeg kender til dem,
jeg forstår den, 100% af andre kender den,
men jeg tror, at jeg har andre bekymringer,
som jeg bedre kan referere til i det her spørgsmål,
som jo egentlig bunder i det samme,
det der med at føle sig alene med noget,
men ikke kan forstå andre mennesker,

jeg ikke har lyst til at sætte sig ind i.
Ja, kender du det, og har angst for noget,
hvor du sådan her, hvorfor har de andre det ikke sådan?
Jeg tror i hvert fald, at jeg kender til at gå op i noget,
eller være bekymret om noget,
altså sådan, hvor jeg ikke rigtig kan forstå,
at andre mennesker ikke har samme passion for at opset sig ind i tingene.
Altså det kan for eksempel være sådan noget med feminism,
altså som jeg også er klimabevist,
men det der med strukturer i samfundet,
hvorfor der er nogle mennesker, som ikke er interesseret i,
at prøve at forstå sig selv ud for samfundet strukturer,
og dermed måske ændre på nogle ting i deres opfattelse,
eller deres livsmåde,
eller i deres måde at være over for andre mennesker på,
det er nok måske det, som jeg allermest drevet af,
og som jeg synes er allermest interessant,
og der har jeg for eksempel haft nogle hæftige diskussioner med min kæreste,
som ikke, fordi han går rundt og er der nægtspæk,
så har han givet os kvinder og skal stav i køk nødagtigt.
Det var hurtigt, der vi er, men nogen gange,
hvis vi kommer helt ud på et plan,
hvor det begynder at blive så teoretisk på en eller anden måde,
så kan jeg jo godt være sådan, hvorfor gider du godt?
Læse den artikelig ressent.
Der kan jeg for eksempel godt blive hvert fald frustreret,
det er jo ikke en angst, men det er hvert fald en frustration for at have noget,
jeg går op i, som jeg føler kan være med til at ændre verden,
og få mange mennesker til at få et bedre liv på planeten jorden,
hvis alle mennesker gader sig ind i det og forstå det og live efter det.
Men det kan jo også være helt vildt stressende hele tiden at skulle forholde sig til ting,
der er politiske konstater, mener for bare 20 år siden,
så var det jo Steve Peake og Hård tilbage og Nicker Jay,
og det kan jo give anledningen til sindssygt meget dårlig samvittighed.
Ej, så købte jeg skrabæk,
ej, så købte jeg ikke økologisk, ej, så og så videre og så videre.
Jeg kan huske, at jeg, at alle begyndte at blive vigtager.
For en del år siden nu.
Der kan jeg huske, at jeg tænkte,
jeg kan ikke tage dyr ting ind.
Jeg er simpelthen så optaget af så mange menneske ting.
Det er for meget for mig.
Jeg kan ikke have mere ender, når jeg ikke også kan vide alt om,
hvordan grisekødet bliver lavet,

og hvordan Delfina har det og sådan noget.
Jeg er sikret rigtigt, men lige nu, der fylder nogle andre ting så meget for mig.
Feminisme fyldt rigtig meget for mig og integration,
og flygningepolitik, fordi jeg havde både i Grængland
og hjulpet flygningen der og så hele flygningen, krisen og syøren,
og alt det, der skete der.
Det fyldte rigtig, rigtig, rigtig meget af mit råde af,
hvor sådan, det er det, der er plads til.
Så der var ikke plads til flere.
Der var ikke plads til flere politiske ståsteder,
hvor jeg ligesom stod at kæmpe denne her kamp,
som jeg føler, at jeg ville blive nødt til at gøre,
hvis jeg satte mig ordentligt ind i det.
Fordi det tager tid at se, at de er dokumentarer,
læsde de her artikler og finde sin egen position i det,
og være opløst, og der er det jo selvfølgelig,
bare sådan, at vi kan jo ikke alle sammen til alle sager på os.
Og der er nogle ting, der falder også mere naturligt,
fordi vi har en eller anden form for personlig relation til det.
Feminisme falder selvfølgelig meget naturligt,
fordi jeg er født kvinde,
og har oplevet en masse ting på egen krop,
hvor jeg kan se, at det ikke er sådan et samfundet burde være.
Og flykning og integration har faldet mig naturligt,
fordi min mor sidder og familien kommer fra Grængland,
og det er der alle bødeflykningene kommer til,
og derfor har jeg ligesom mødt rigtig mange af dem,
og set, hvordan systemene bryder sammen,
og hvordan de her menneskeliv smader os fuldstændig.
Og der er der selvfølgelig naturligt nogle ting,
som bare falder os ind, at det bliver vores kamp,
og det er slet ikke noget, vi skal kæmpe for at gøre til vores kamp.
Og der har jeg bare kunnet mærke det her med at blive vegetar og sørge for,
at vi skal ikke spise kød, og sådan...
Jeg kan godt prøve at nedskalere mit eget kødforbrugt,
men jeg kan ikke sætte mig fuldstændig ind i den kamp,
og hvad præcis det er, hvor meget CO2-udledning,
der kommer af, at man spiser en bøf og så videre,
og jeg ved ikke nok om det, fordi jeg aktivt har valgt at fokusere på nogle andre ting,
som jeg så ved rigtig meget om.
Og det synes jeg egentlig, er fint nok at vide i sine venskaber,
at folk har jo forskellige ting, som de går op i.
Og så er der jo selvfølgelig et andet lag af det her,
at det er jo ikke bare en værdikamp, det er en angst.

Og det kan jeg jo ikke så meget til, fordi jeg har ikke angst.

Det har du.

Hvor at min er mere sådan en retfærdighedsfølelse,

og en indignation, og en sov over, at nogle mennesker lider på den der måde.

Men jeg er ikke bange.

Ja, og måske vennernes ikkeforholdelse til klimaet,

trigget hendes angst i en eller anden forstand,

og skaber flere bekymringer for hendes,

og derfor bliver hun måske også irriteret.

Ja.

Det giver i hvert fald en hypotese.

Jamen, det giver i hvert fald god mening den hypotese,

fordi det jo netop er i klima angsten,

at når man bare ser til, at folk ikke bliver ved gitarer,

eller ikke sker ned på deres tøj forbrug,

eller ikke stopper med at gøre i biler,

og i stedet for at bruge den offentlige transport, eller hvad ved jeg.

Så forstærker det jo selvfølgelig angsten.

Ja, man bliver påminde over alle de ting, der er galt.

Så kan man se, at det kun tager til,

og at der ikke bliver gjort noget ved krisen.

Og jeg kan sagtens forstå, at man i sin næreste relationer-pindet mod har brug for

et spejl, har brug for nogle mennesker, der går op i det samme,

som egentlig bekymrer sig om nogle lønne det samme.

Også fordi, jeg tror ikke, at der er nogen af os,

der er unge nok til 100 % at sætte sig ind i,

eller der er jo, der er mange mennesker med klima angster på vores allerede,

men det tror jeg, det er en unge generation, en yngre generation.

Der er jo nogen, der virkelig er, altså,

nærmest flasket med fucking klima angst.

Altså, at man behøvede nærmest ikke engang at have angst.

Jeg tror, klima angst bare bor i mange unge,

uden at de nødvendigvis har angst over andre ting,

og lever med angst til dagligt, som de har nose, ikke?

Så jeg kan godt sætte mig ind i det der med,

at den bliver forstærket af at have selv i ens næreste omgangskrig,

så måske nogle venner, som ikke engang går op i det,

fordi man kan være sådan der, hvis ikke engang mine

bedste venner går op i det.

Hvordan fanden skal vi så have redet planeten?

Lina, jeg er rigtigt, og det er jo nogle unge mennesker,

som har påtaget sig et ansvar, som den ældre generation,

aldrig nogensinde påtog sig, i virkeligheden.

Og det må også bare være folk, altså, sindssygt hårdt.

Der er mange ting, som de lige pludselig skal vokse op med,
og leve med, og sådan noget fra ældre generationer,
som de kommer til at gå ud over dem,
og deres liv på jorden, og deres familiers liv på jorden, og sådan noget.
Så jeg kan også mærke det mere og mere,
jeg bliver også mere og mere bevidst,
jeg bliver også mere og mere sådan...
Jeg får det i hvert fald,
altså jeg kan mærke, at den måde, jeg tænker på klimaet,
på i hvert fald, er rigtig meget maskarm hele tiden.
Altså, at jeg gør ting maskarm,
at jeg virkelig er sådan i det, altså,
du burde også være bedre til søtørt i et affall.
Ja, med den dårlige samvittighed, som jeg nævnte fra...
Jeg skal til Istanbul i slutningen af denne her måned,
og der skal jeg flyve bare for fire årenatninger,
da virkelig sådan, puh, det skammer jeg mig over.
Altså, og jeg er bange for, at folk skal blive suge for mig over det,
og jeg er bange for, hvad jeg egentlig kommer til at sætte klimaavtryk på jorden.
Altså, du ved, at jeg kan godt forstå det.
Klimasnakken er jo et noget, vi kan snakke om.
Ja, det er noget for sig.
Men det er jo også det, hun spørger om,
det er, hvad gør man, når man føler sig alene,
overbekøm og sådan klimaet.
Altså, først og fremst, bliver jeg jo nysgøj på,
om hun er delt sin frustration med sine venner,
og hvordan, i så fald, hvordan de har modtaget det.
Jeg forstår både hende, og jeg kan også godt forstå,
hvis man kan blive lidt irriteret over hele tiden,
og skulle blive konfronteret med det,
fordi som du selv siger, hård, nu skal jeg mindre om,
alt det, jeg ikke gør.
Og skal jeg mindre, som det samtidig med,
at jeg skal forholde mig til alt muligt andre ting i samfundet.
Det er hårdt, at skulle som venner, som i forvejen går rundt,
og skal til stilling til alt muligt lort, der foregår i den her verden,
og så også i sit safe space med sine venner,
måske have en, som hele tiden siger sådan,
har jeg ikke tænkt over, når jeg gør det,
så foregner det så også så meget, hvorfor du prøver det.
Den pølse i 7-11, hvorfor bestil du ikke en salat i stedet for,
eller sådan sådan, og så skal man gå med skam,
hver gang man er sammen med en af sine bedste venner.

[Transcript] 112 For Venskaber / ER VI BLEVET VENNER?

Så jeg kan godt forstå, at det må være svært,
som den eneste vennergruppe har den skam,
fordi hendes venner måske ikke tager sig godt imod den,
eller den angst, fordi hendes venner ikke tager sig godt imod den,
fordi de måske bliver i et table.

Og vi har nok, at vi fætter op verden af ved at gå under.

Hvad folk skal vi gøre?

Men jeg tror til gengæld,

hvad skal hun gøre, hvis man er den eneste, der har den angst,
altså sådan, at det er hun jo ikke, eller han.

Nej, der er jo masser af, der har det i samme.

Der er jo simpelthen med god rundt flere, 100.000 millioner af mennesker
på planeten Jorden, som har den angst, som man kan opsøge tænker.

Og nogle gange kan det faktisk også være med til at forstærke angsten,
hvis man taler om bekymringerne hele tiden og deler dem.

Så måske det er rigtig fint, at hun opsøger nogen,
der har det på samme måde. Det ville være en god idé.

Men samtidig tror jeg også, det er vigtigt, at hun har nogle relationer,
hvor det ikke nødvendigvis er så meget i fokus.

Ja.

Ja.

Så det ikke fodrer hendes bekymringstanker helt vildt.

Jeg tænker egentlig, at det er et fint sted at slutte os og ligesom sige,
hvis du føler, at du har brug for at mærke,

at du ikke er den eneste i verden, der gør noget, som bekymrer dig,
som tager handling, så prøver at opsøge nogle af de fællesskaber,
hvor folk gør det, fordi det er der rigtig, rigtig mange, der gør det.

Der er massere bevægelser og partier og alt muligt,
altså ungdomsskabet.

Hvor hun kan være en del af fællesskaber, hvor alt handler om det.

Og så måske prøv at vide i, at alle din venner er forskellige.

I har forskellige ting, I går op i,

sådan er det både omkring klima,

men også omkring i forskellige måder at være venner på,
og kærester på, og dødre, og sønder.

Vi er bare alle sammen forskellige mennesker, og det er okay.

Og måske en dag nyd, at når du kommer hjem fra det store fællesskab,
hvor alle bekymrer sig om klima, du har snakket om det hele dagen,

så kan du få et afbryk og snakke om nogle ting,
som gør dig glad og ikke bange.

Præcis.

Skal vi tage det sidste spørgsmål?

Hej, 112 forvenskaber.

Sagen er den, at min kæreste holder Svendegilde om min udstid om aftenen,

hvor min bedste veninde selvfølgelig er inviteret.
Hun har så valgt ikke at komme til hans Svendegilde,
men at fejre hende og hendes kærestes årsdag.
Det er hverken deres første årsdag, og forhåbentlig ikke deres sidste årsdag.
Er det mig, der er næretagende,
og skal tage mig sammen i sted for at være sur og filme mig fra valgte,
med venlig hilsen en lidt skuffet veninde?
Jeg elsker hun her veninde, fordi hun har skrevet til mig i kændsen.
Hallo?
Da jeg lavede ud forledes en skru-dilemmer.
Altså, hvis de dilemmer har druknet, og hun var sådan,
ja, jeg har virkelig brug for svarehjemme.
Elsker dig.
Og det er for så godt, at jeg elsker hos deres dilemmer,
og jeg kan lave det for, at det kommer mere nu.
For det er det, vi skal lige tale om, du.
Okay.
Jeg har jo et fuldstændig klart svar, og det har du også.
Og jeg er meget spændt på, om det er det samme.
Altså, jeg tænker jo, den her veninde, som hun omtaler,
har hun en relation til kæresten overhovedet?
Til Svendt.
Ja, til Svendt, helt præcis.
Det kan vi jo ikke vide, men jeg tror i hvert fald,
at vi kan sige, at det ikke dem, der er bedste venner.
Nej.
Hun er ikke bedste venner med Svendt.
Hun er bedste venner med Svendts kæreste.
Men allerede der føler jeg, om man har lidt en relation.
Fordi at man er bedste venner med Svendts kæreste og Svendt,
han inviterer nok rigtig mange Svendt-venner.
Så Svendts kæreste får lov at invitere måske en veninde eller to,
så hun også kan hygge sig til fæsten.
Og allerede der, så synes jeg, jo, nu kommer mit svar.
Så synes jeg, at jeg skulle have banden som veninde.
Det er jeg bare prøvet at tage med til det Svendt, ikke?
Og rykker sin røge syvårsdag til en anden dag, to.
Jeg var det sjovt.
Jeg synes, det er fuldstændig mod at sige det.
Det visste jeg godt.
Jeg synes, det er så, jeg ser, Arne.
Ej, men jeg ved ikke, hvad jeg skal sige.
Jeg har det snær.
Hun er jo ikke veninder med den Svendt.

Hold nu op. Det er hans gilde.
Altså, til gengæld har hun selv overstag.
Det er jo ikke hendes venindens kæreste, der har overstag.
Altså, hun har selv, hun har overstag med sin kæreste.
Selvfølgelig skal hun fejre det, som er hendes, altså sådan ægte liv.
Det er ikke, at hendes venindens kæreste skal fejre.
Det er der også hendes ægte liv.
Hvis det er hendes bedste veninde, der har kæreste, der har en kæreste.
Hvis hendes bedste veninde blev svan, så ville jeg sige,
det skal du vælge frem for din overstag.
Hvis hendes bedste venindens kæreste er fedt at søste.
Altså, jeg synes, det bliver for langt ud.
Beste venindens kæreste?
Det skulle der ikke langt ud.
Jo, det synes jeg langt ud.
Nej, men det er fordi, du er sådan en håblig romantik, og det er fucked op det der.
Så skal hende der ud og sidde og fedte fingre med sin kæreste,
på en røvsynrestaurant, og drikke papvin,
og spise mozzarella på kugler,
og fejre, at nu har de været sammen i tre år,
giv en anden fedtet brunchbefigt, gav kort og såre på hotell,
og så kan de tage hjem og bolle og kedeligt,
og gå i seng og vågne op næste dag.
Ellers kan hun komme op og step op og støtte sin bedste veninde,
som ellers skal stå med alle svændevænderne alene,
og høre svænde banan til kl. 5 om morgenen,
og ikke lide, hvem hun skal ryse mig om med,
og drikke borgmæg, og hvad ved jeg?
Altså, jeg må bare sige,
altså så kan den årssdag rykkes en dag eller to,
og så kan man sku sidde der spiste i fjernet,
mozzarella steks en anden dag.
Altså, og man kan altid fejre en årssdag,
altså, og man kan skole på sin kæreste,
hvad evig eneste fucking dag,
men det er det sjældende, at man får en stor fest serveret,
hvor der måske er en fri bar,
og et DJ, der kommer og spiller musik,
og nogen, der har taget pænt tøj på,
og vi skal fejre noget, og vi skal hygge,
og vi er mange mennesker sammen.
Altså, det er jo ikke hver dag, der er nogen,
der holder en stor fest.
Men det, men det har jeg siddet og talet om nu,

det er jo så godt et eksempel på,
hvor forskelligt det er,
hvad man ligger i årssdag.
Jeg har faktisk en lille detalje,
jeg måske gerne vil dele.
Jeg har faktisk årssdag med min kæreste i dag,
og så sidder jeg her i studiet.
Men vi har talet om det, og alt er godt,
og der er blomster, og chokolade, og det hele,
og vi har aftalet, at vi tog ud og spise,
og tager i biografen i morgen i stedet,
og så sover vi sammen i dag,
og det bliver stikkerud i dag, når vi kommer ind.
Og det, der er godt, Marie, er ikke din kæreste, kan man så se.
Så havde du stået herud og kæreste stedet på rådet nu.
Så, men jeg tænker, altså, ved hun,
hvad hendes veninde og venindens kæreste ligger i årssdagen,
og hvor vigtigt det er for dem, har de haft den samtale,
eller det lyder ikke rigtig sådan?
Det lyder i hvert fald som om, hun har det ligesom i dag,
hun har besluttet sig for, at der er årssdagen noget,
lader dig ligesom noget, og det kan bare rykkes rundt.
Ja, lige præcis.
Det er fint nok, altså, og jeg synes, det er skønt og farg af kærligheden,
men jeg synes, at om det er en onsdag eller en freg,
der man gør det, altså sådan, der kan man sku stået og sidde,
altså, man kan sku da ikke mærke, at det nede på sin ræk.
Men rykker du også bare din fødselsdag rundt, som det er?
Skal du også til Svenne?
Nej, men det kan der være, det er, det er for hende.
Men jeg vil lige sige, at jeg rykker sko med fødselsdag rundt,
så er det passende.
Pelle bliver Sven, så rykker du din fødselsdag,
og selvom det ligger på din fødselsdag, det gør jeg faktisk.
Ej, det tror jeg.
Jo, jeg gør, fordi så vil jeg da, hvis jeg bliver inviteret til en stor fest,
nu er jeg tilbage til det her, hvor der er nogen, der har gjort det umag,
inviteret, altså, og købt ind og inviteret mange mennesker,
og det passede alle kunne lide den dag, så hvis jeg skulle gerne komme,
så kom jeg nok til at gå og prægge et par mennesker på skulderen,
og når det løber af aftenen, og jeg er faktisk fødselsdag,
og forventer, at der er nogen, der lige vil sige til lykke til mig undervejs.
Måske klokken 12, nogen, der sætter en fødselsdag,
sang på mig lige siden, når de prøver.

Altså, jeg støtter måske i spotlight, en sammenlagt, en tims tid, men efter det, så vil jeg være sådan fedt, så fæster vi løs, og så har jeg en fødselsdag til gående af neste weekend. Jeg kan godt lide det som karaktertræk, høster. Altså, jeg synes, det er et empatisk karaktertræk, som jeg håber, og... Altså, få glæde af på et tidspunkt, hvor der sker noget rigtig sjovt i mit liv på din fødselsdag, altså lige til et stag, eller min årsdag. Ja, altså... Jeg forstår dine argumenter. For mig betyder årsdag meget. Kan du... Måske du kan sige lidt om, hvorfor det betyder meget for dig, fordi det måske er det, jeg præsenterer... Ja, jeg tror bare, det er jo, som Ida siger, at jeg er jo bare virkelig en romantikør. Altså, jeg er jo bare meget... Jeg elsker at fejre den kærlighed der. Altså, den romantiske kærlighed. Jeg synes, det er så vidt underligt hver gang, vi har en chance for at fejre det, ikke? Altså, og vi gør det jo... Vi gjorde det før, vi fik børn rigtig, rigtig, rigtig meget. Vi gør det stadig i forhold til mange... I gør det... ...som ikke har børn, gør vi det stadig meget. Vi gør det dog end del mindre end... Altså før, vi fik børn, så fejrede vi jo seriøst. Hver måned fejrede vi den syvne, der har vi kystet dag. Ehh, den... Ehh, den... Tidende har vi, hvad hedde det, kæresterdag, du har da været kærester. Den nye, der blev vi forloget, den ene, og den anden, der blev vi gift. Så det er fire dage på en måned, hvor vi faktisk kan fejre sådan... Nu er det 13 måneder siden, nu er det... Åh, der er 40 måneder siden af det andet. Det gør vi nu ikke mere, nu er det sådan... Vi har lige holdt fire års bryll-op-dage og sådan noget, ikke? Men der, der hedder der også sådan, at det er vores fire års bryll-op-dage. Næste år, der har vi fem års bryll-op-dage. Der vil jeg holde en kæmpe fest, og sådan, så er det selvfølgelig også noget andet. Jeg vil gerne være en fest, tak. Ja, der skal vi helt klart holde en kæmpe fest. Men... Men hvis jeg havde fem års bryll-op-dage, og en venindens kæreste, som jeg måske en gang vinder

med,
blev svens, så ville jeg tænke, at det er tro salg vigtigt, at hans svennevinder kommer.
Men hvis du bliver svens, så skal jeg nok komme.
Men kan du ikke godt sætte jer ind i det her måde?
Prøv at forestille dig, at Simon holder en stor afslutningsfodboldfest.
Hans karriere stopper på et tidspunkt, han vil gerne holde en fest.
Han vil gerne invitere min veninder og deres kærester.
Vi kan sørge for fri, bare det her nede på H15 i Kødbyen.
Det bliver en stor fest med DJ og alt muligt.
Jeg inviterer dig og Pelle, og du siger til mig, ah, mand.
Meget Pelle, vi skal altså på Delfinderskvisk med dig i fjernet.
Når du siger det på den måde.
Altså, vi skal altså hud og fejre vores, og det kan vi desværre ikke gøre nogen anden dag.
Altså, der vil jeg virkelig være sådan et, okay?
Værkeligt?
Det er jo også helt vildt vigtigt at fejre kærligheden.
Det, jeg bliver nysgerrig på, det er...
Behøver det ene og udelukk det andet?
Ja, det er så vigtigt, at det er præcis den dag.
Præcis den dag, fordi det ene behøver ikke udelukk det her tilfælde heller.
Nej, jeg vil bare umiddelbart tænke, at det ikke var vigtigt,
at jeg kom til det der svendigille.
Altså, det tror jeg bare sådan...
Jeg vil tænke, det er ikke vigtigt for hende.
Hun har bare sådan...
Ingen vil sætte mig med, fordi at hun har fået lov til at invitere hende med.
Men hun gider heller ikke rigtig.
Det er bare alle de her svende.
Altså, jeg ved ikke.
Jeg tror bare, at min umiddelbart tænke vil være,
det er ikke det der arrangement, du lige beskrev.
Men, selvfølgelig var det, at det måske er et telt ude i haven,
men det er jo stadig svendig eller er jo store fester.
Jeg fortsætter mig bare, at hvis jeg har særligt,
altså, at Sim, han holder en fest,
og det er jo særligt, at alle hans venner og al deres kærester, der kommer,
så får jeg måske en kvote.
Jeg må invitere mad,
fordi jeg også gerne lige vil have nogen af mine venner med,
for at følge mig måske lidt mere til...
For at tage det sjovt.
Ja, jeg bliver talt mere og mere over.
Og hvor sidde du vil sige?
Noget af mine bedste venner, måske også deres kærester,

ud til at være sådan, vil I ikke også komme.

Og også igen, det betyder bare rigtig meget for mig,
at mine venner og venner også bliver en del af min kæreste's liv
og vores fælles liv.

Og de også er det, som kommer at fejre min kæreste.

Så selvfølgelig måske det er ikke svendens vigtigste gæst,
at venenden kommer, men til gengæld er det venendens vigtigste gæst.

Og måske eneste?

Ja, og måske eneste.

Nej.

Hvad synes de så, hun skal gøre?

Altså, skal hun bare sådan, du ved, vile i,
at hun har lidt ret, og det er lidt nederen af venenden,
eller skal hun sige noget, skal hun sige skat, du skal bare vide.

Fordi jeg ville, for eksempel, som den inviterede venenden,
ville jeg ikke tænke over, at det var vigtigt.

Jeg ville bare sige, at hyggeligt tak for,
at vi kan ikke, vi har overstag.

Altså, jeg ville ikke engang tænke over, at det var sådan en stort ting.

Så for mig ville jeg i hvert fald,
der ville jeg nok, hvis vi tager det her eksempel igen,
gerne have, at du så sagde,

Øj, jeg ville faktisk blive sygt glad, hvis du kom.

Jeg har kun inviteret de her tre veninder, du en af dem.

Og det er i de indseer, at jeg har den aften, hvor der er 100 mænd.

Og jeg synes bare, det kunne være vildt dejligt,
at der er nogen chans for dig, at pælg kan tåde at spise en anden dag af fejreårstak.

Så ville jeg helt klart være sådan,

Nå, okay, okay, sygt.

Det betyder vildt meget for, at der er okay, det gør vi.

Men samtidig også validerer hendes behov for fejreårstak med sin kæreste,
og samtidig bliver nysgerrig på, hvad det betyder for hende.

For det er jo heller ikke fedt, at hun kommer,
fordi hun føler sig tvunget eller fordi hun har dårlig samvittighed.

Nej, nej, nej, det er det.

Men jeg tænker egentlig, at en løsning kunne være,
at man, lad os sige, at sådan en svendigild trøj vil ligge en lørdag.

Det forestiller jeg mig, fordi det er jo en stor fest,
og folk kommer ellers alt for sent.

Så siger de med, at der er sådan noget til sådan noget også.

Nå, og der forestiller mig bare, at denne her veninde,
som har skrevet ind til os, kan jo bare sige til hende den anden veninde,
kan jeg ikke tage et spis lidt tidlig.

Kan jeg ikke tage en frokost og sidde,

altså du ved også at sidde der og fejre jeres årsdag i,
hvad ved jeg, fire timer eller et eller andet,
og så kom hen til festen bag efter.
Ja, og så begynder man jo til at begynde at blande sig lidt i det forhold.
Altså det, der er nogen, der kan synes, er græns over skrevet.
Hvorfor er det, at hun føler sig berejdet til at blande sig i,
hvornår jeg skal holde min årsdag, og hvad jeg skal foretage mig?
Ja, ja. Når når.
Ja, okay. Jeg tænkte bare, at det var jo i hvert fald en løsning.
Ja.
Men det kan man så måske ikke...
Kan man ikke forslå det på en pæn måde,
uden at folk så måske...
Jo, men jeg tænker i første omgang,
lige hvad nu skal jeg på, hvad skal jeg egentlig på jeres årsdag,
og hvad betyder det for dig, og okay, når man...
Jeg tænker måske også, at nogen gange så kan det føle
sådan lidt som et pres, hvis man bliver sport direkte.
Altså kan I så ikke komme herind bag efter eller sådan noget,
fordi så skal man ligesom svare, så skal man til stilling til det,
og skal man sige, nej, og det virker nederen,
eller også skal man sige, ja, og så må man måske blive presset lidt til det.
Man måske kun sådan et middelevj mellem det der værre,
og bare ligesom ligge mulighederne åbne ud og sige,
vi holder det denne her dag, jeg vil virkelig elsker, at der er med.
Det vil være så dejligt, hvis det ikke betyder så meget,
om I lige holder det den eller den dag,
så vil jeg synes, det var sindssygt fedt at ikke komme.
Ellers kan I også altid velkommen til at komme senere,
og hvis det er helt umuligt, så er det jo bare, som det er.
Jeg forstår også, at de gerne vil holde hår årsdag.
Perfekt.
Det kan ikke det en drømme årsdag, følger jeg.
Ud, sådan der, dræk sig day drunk, og så sådan der, hyggelig,
og så kom her en inde-destination,
som er sådan en af sine venner, svindelig,
lidt med fri bar, som jeg har forstået mig,
der har det ved jeg ikke om det.
Ja, det har du virkelig besluttet.
Det er der, sku for, at det er mig, der har virkelig besluttet dræk på denne mand.
Hvad hedder det?
Det er jo bare en sjov måde også,
en eventuelt sjov måde at afslutte det på, i hvert fald, synes jeg.
Altså skønt at kunne være sammen med sine gode venner,

[Transcript] 112 For Venskaber / ER VI BLEVET VENNER?

på sin årsdag også, og fejre kærligheden på mange forskellige måder.
Meget enig.

Ja.

Marco, tusind tak fordi du ville komme i dag og være med.

Tak fordi jeg måtte.

Lave parterapi med os.

Mh, ja, det var faktisk dejligt.

Pykligt.

Ja, det er det faktisk.

Tak fordi du måtte komme.

Vi håber, du har løst sig at komme igen en anden dag.

Det har jeg hvert fald.

Nu skal du hjem og fejre årsdag.

Nå ja.

Ja, det glæder jeg mig til.

Og til lykke.

Og så i suko-lade.

Ja, ej, møbs.

Det er fandme også en skøn årsdag faktisk.

Virkelig.

Bare lægge på sofaen, se en gyserfild og gå i sejn.

Og spise suko-lade.

Perfekt.

Ej, ej.

Jeg vil også hjem og spise suko-lade.

Det kan også være lidt overvældigt, hvis det bliver alt for opsat.

Synes jeg altid.

Synes jeg ikke personligt, men det er fint nok, at du gør det.

Ja.

Ja.

God natt, redan er sagt.

Ja, tak for i dag.

Så godt.

Vi ses.

Hej.

Hvis du har et venskæbsførsmaal, du gerne vil have hjælp med her i podcasten,
så send det til en af os på Instagram.

Så kan det være, at det er dit spørgsmål, som vi tager op i næste uge.

Mit navn er Maria Jensen.

Og mit navn er Ida Sofia.

Du har lyttet 112 for venskaber i lyttesvød.